

عنوان مقاله:

مدیریت بحران زیست محور، رویکردی نوین در جهت کاهش آلودگی هوا در کلانشهر تهران مطالعه موردی منطقه 19

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره انجمن جغرافیایی ایران با محوریت آمایش سرزمین، الگوی ایرانی اسلامی پیشرفت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مرتضی بنا - کارشناس ارشد مدیریت شهری

سعید گیوه چی - استادیار دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

علی اکبر رضایی - استادیار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

آلودگی هوا با توجه به پیامدهای زیانبارش به یکی از ملموس ترین معضلات زیست محیطی تهران، پایتخت ایران و آلودگی هوا در تهران به طور متوسط موجب کاهش 5 سال از «چندین شهر دیگر ایران تبدیل شده است. به طوریکه هدف این پژوهش ارائه راهکارهای مدیریت بحران برای کنترل آلودگی هوا در منطقه 11 شهر. «عمر تهرانی ها شده است تهران می باشد. روش انجام این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر گردآوری دادهها توصیفی از نوع پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش از کلیه کارکنان ادارات دولتی/شهرداری ها و مراجعه کنندگان به این مراکز، که عموماً از افراد ساکن در منطقه 11 می باشند، تشکیل می شود. حجم نمونه با توجه به حجم جامعه و براساس جدول مورگان تعیین و با روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب گردید. برای جمع آوری دادهها نیز از پرسشنامه ای محقق ساخته که به بررسی راه کارهای مقابله ای و کنترل آلودگی هوا با استفاده از مولفه های مدیریت بحران، می پردازد، استفاده شده است. آزمون های مورد استفاده در این پژوهش آزمون تحلیل مجذور کای یا خی 2 تک متغیری، آزمون تحلیل مجذور کای یا خی 2 دو متغیری و آزمون تحلیل واریانس یکراهه می باشد. یافته ها حاکی از این است که مهمترین آلاینده های هوای شهر تهران در منطقه 11 شامل ذرات معلق در هوا، دی اکسید نیتروژن و دی اکسید گوگرد بوده که ناشی از وجود کوره های آجرپزی، مراکز باز یافت و خودروهای عبوری از منطقه 11 به خصوص خودروهای سنگین می باشد. افراد شرکت کننده در پژوهش بیشترین عامل تاثیرگذار بر بروز آلودگی هوای تهران در منطقه 11 را ناشی از عدم فرهنگ سازی مناسب از سوی مدیران منطقه 11 با کای دو 1.035 با 11 % اطمینان در خصوص مهار بحران آلودگی هوا می دانند. همچنین یافته ها حاکی از آن است که از بین 7 عامل ارائه شده در پژوهش، ساکنان منطقه عامل حجم بالای خودروها در منطقه را با کای دو 8/63 با 15 % اطمینان به عنوان عامل تشدید بحران آلودگی هوا در این منطقه می دانند و ضریب توافق این ارتباط نیز 0/15 می باشد

کلمات کلیدی:

آلودگی هوا، مدیریت بحران، مدل چرخه مدیریت بحران، عوامل آلودگی هوا، منابع آلودگی هوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/389383>

